

Saša Radonjić

PESME
ČUDNIH
LICA

Saša Radonjić

**Pesme
čudnih lica**

*Novi Sad
2011.*

*Izdavačka
Manufaktura
Autora*

JEDINO LICE

*Tražim oblake koji se pamte
na postelji grada što bunovni plamte
tražim ih smehom i pogledom belim
dok utehu tvoju iz nedara selim*

*Tražim nebo veće od krova
i kunem se rečju praznom bez slova
da naći ću nebo purpurne boje
pod kojim sve moje utvare stoje*

*Tražim oblak nalik tebi
i stižem visoko u svakoj berbi
gledam odozgo ljude i ptice
a oblak mi postaje jedino lice*

STRAH I SAT

*Sat koji prethodi zori
 čuvam u džepu k'o jedini spas
 i kad me ta misao smori
 progledam nasukan na sopstveni glas*

*Strah koji prethodi noći
 čuvam u škrinji od sena i blata
 a škrinja je kuća skrivenih moći
 i nigde nema ulaznih vrata*

*Strah i sat k'o dva su brata
 i svaki sedi u svojoj sobi
 zovu me samo kad nestane zlata
 da platim ceh u krađenoj robi*

VATRA

*Daj malo te vatre iz oka
 Da zapalim ulice našega bloka
 Daj vatre što dolazi bosa
 Ona je moga sećanja kosa*

*Daj češalj od osmeha lažnog
 Češalj od reči i dodira vlažnog
 Daj te vatre malo iz oka
 I pepela sunca sa istoka*

*A vatra se plaši velike vode
 Jer voda je ledenim kopljima bode
 Nema tu žara, slave ni dima
 Kada sve plavi sećanja plima*

VODA

*Dolazi voda koja hoda
 Okrutno hladna kao sloboda
 Dotiče voda koja peče
 Ovo je njenog trijumfa večē*

*Sanja me trava koja spava
 I pluta krevet pored splava
 Ti spokojna tiho mi reče
 Da kapi na dlanu pokorno kleče*

*I odlazi voda koja hoda
 Dok trava raste iz tvrdog poda
 Odlazi voda koja teče
 A senku na zidu zora već seče*

ZEMLJA

*Da li se od zemlje pravi i pesma
 Za ljude i ptice odavno znam
 Al' da li od zemlje može i česma
 Koja će gasiti sudbine plam*

*Da li se po zemlji i reči seju
 Promrzlom rukom kad mesec je mlad
 O, da li se sanja dok stihovi veju
 Bogate žetve prividni sklad*

*Ako se od zemlje i pesma pravi
 Uzalud što sam za ptice znao
 Negde sad diše u dubokoj slavi
 Onaj što nije od vazduha krao*

VAZDUH

*Umeš li zaista i vazduh da bojiš
 Mnogi već znaju da oblake krojiš
 Da li dok snivam ti vatru dišeš
 A košmar od zemlje u nedrima kriješ*

*Ako je vazduh stvarno u boji
 Kako nam dane i noći broji
 Kaži mi tiho magične reči
 Kako to vazduh utvare leči*

*Da li vazduh držiš na lancu
 Večito sama u gradskome klancu
 O zašto te tako malo ima
 Kad je i magli i prstima zima*

*Umeš li zaista i vazduh da bojiš
 Da li si opsena il' stvarno postojiš*

VLAŽNE REČI

*Palo je nešto vlažnih reči
 Palo k'o rosa koja leči
 I ostaće doveka na ovom papiru
 Same i tihe u džepnom svemiru*

*Palo je nešto od reči i neba
 I stih je sad k'o kriška hleba
 Za stolom se gosti sujeta seda
 I tvoja vedrina odjednom je bleđa*

*A pade i nešto latica smeha
 Na kraju leta na uzglavlje greha
 I ko će od latica reči i rose
 Češljati buket kudrave kose*

KADA SVE SKONČA

*Izgledaš kao da me nisi ni čula
 Moj šapat što pluta po pučini stola
 Nosí ta barka sidro na lancu
 Mrežu utehe i uzdah na pramcu*

*K'o prstima tuđim uvrćeš pramen
 Od kose plete se zaludna omča
 Ko će poljubiti negdašnji plamen
 Usnama leda, kada sve skonča*

*Ulovljen pogled u mreži zavese
 Onog što uspeva još da te zanese
 No nema bure na pučini stola
 I moja odsutnost je bestidno gola*

GOSPODAR NOSTALGIJE

*Kuda nosi noćni vetar
 Nostalgiju od papira
 Smeh pušten u sobni etar
 Koji prst tišine dira*

*Kuda ide čovek ovaj
 Džepnu tugu što prodaje
 Na mašnicu svezan očaj
 Probranima gratis daje*

*Ko će njemu sad da sudi
 Gospodaru nostalgije
 Vetru odbeglom od ljudi
 Kad ga senka cveta krije*

SADA DRAGA

*Sada draga već sve znaš
Moj osmeh je sivih boja
I nestvaran beše naš
Svet tišine i spokoja*

*Sada draga kad sve čuti
Glumim i ja dubok san
Nesiguran da l' ćeš čuti
Krik u jastuk zakovan*

*Sada draga već sve znam
I sasvim tiho bez zanosa
Spuštam te na leden dlan
Ti hodaš kroz pesmu bosa*

TELO

*Spava tvoje telo belo
Samo znojem odeveno
I k'o da ništa nije htelo
Čedno leži telo sneno*

*A moje telo sad je kuća
Svo od trske i od pruća
Moli šuplje telo trsku
Da ti šapne reč tu drsku*

*I gde sam ja dok telo spava
Gde je mog uzdaha slava
Traže li me laž i svici
Po krevetu il' ulici*

A ŠTA AKO...

*A šta ako vetar budan od juče
Tvoj kaput ukrade i smelo obuče
Da li ćeš naga u lišće leći
I vetru preteći - VOLIM TE - reći*

*A šta ako današnja bestidna kiša
Pronađe tvoj šešir od pliša
Hoće li lišće staviti masku
I prikriti žudnju na odlasku*

*A sutra kad vetar i kiša odu
Ostaće tragovi moji na podu
I nećeš znati čiji to glas
Začara tvoj osvanuli stas*

U KASNI SAT

*Imaš li snage za još jedan korak
Put ispred tebe ionako je pust
Znam da je ukus poznato gorak
Ali mrak je lepljiv i gust*

*Pitam zato što postadoh vetar
Koji dira svilu bretela
I osetićeš kada priđem na metar
Kako vajam reljef tvog tela*

*Pitam zato što postaću leptir
I nećeš čuti cipela bat
Lepetom krila ja pevaću nemir
Kad uđeš oprezna u kasni sat*

PUT TIŠINE

*Stojim na kraju puta tišine
Strune od svetla prstima diram
Dohvatim nebo dlanom praznine
I dno horizonta za kuću biram*

*K'o zatočenik jutarnjeg vetra
Ogrnem smeh i krenem u beg
Cestom dugom tek dva tri metra
Stazom koja ne poznaje sneg*

*Sad živim na kraju puta tišine
Pod malim suncem demone plašim
Ukraden iz tvoga sveta taštine
S nebom se grlim i jecaj tvoj tražim*

*Moje nebo spašeno od kiše
Moje nebo što nečujno diše*

KUĆA OD PRAŠINE

*Gradim kuću od čarobne prašine
Već je tu crep i venac oluka
Zidam od bluzi i tuge kamene
Kuću koju će srušiti buka*

*Malter od pesama gitarom mešam
Za kuću po meri moje sunčanice
I šuplje note na prozore vešam
Dok pristiže buka u ruhu venčanice*

*I kada buka bude na pragu
Kuće gde živimo ja i tišina
Rukama slabim izneću dragu
I ponovo sve će biti prašina*

DETE SUNCA

*Reka smeha
 Iz mog bedra
 Na njoj lađa
 Bez tvog jedra
 I zvezda potopljena
 Zebnjom probodena*

*Na ušću reke
 Dete sunca
 Sluša vrbu
 Kako bunca
 A ljudi goli
 Hodaju po vodi
 Dok ne oslepe*

BLUZ SEVERNOG GRADA

*Da li ste slučajno sreli
 Ljude iz Severnog grada
 Da li ste nešto im rekli
 Dok vam je drhtala brada*

*Imaju li Severni ljudi
 Straha od vaše topline
 Primaju li metak u grudi
 Gladni svetske tišine*

*Da li ste sanjali opet
 Ljude iz Severnog grada
 Severnu pesmu od leda
 I zvezdu što u čašu pada*

BLUZ SALZBURŠKOG BARMENA

*Misisipi je daleko
Delta slavna, tamo preko
A moj bluz je alpski snežan
Grube kože ali nežan*

*Slušam ljude preko šanka
Senke smeha od postanka
Koktel gorke mesečine
Služim kada glas im mine*

*Ako počne duh planine
Bluz da svira iz beline
Potražiću note večne
U dnu šanka sakrivene*

*A ko se plaši bluz a snežnog
Ko mi drhti ispred vrata
Izvučen iz špila grešnog
Štih zablude i inata*

SVE DO ZVEZDA

*Hodali smo putem slepim
Sve do zvezda stazom uskom
Nisam znao gde da sletim
Na ostrvu zverski pustom*

*Skrivao sam strah od sunca
Svlačeći u sumrak teški
Gitaru što bolno bunca
Uramljen u sliku senki*

*Sada idem cestom drugom
Ne znam kuda ona vodi
Da li opet mračnim drumom
Ili dugom ka slobodi*

ODA DŽIMIJU HENDRIKSU

*Tvoje ime sad je Mesečina
 Tu gde sviraš
 Mrzne se prašina
 Tu gde snivaš
 Vrisnuće tišina
 I slaviće bludni
 Suze meskalina*

*Na zidu moje sobe
 Tvoja senka lebdi
 Posle zadnje probe
 Vudu dečak bleđi
 Obrisan sa usne zlatni nemir
 Umire na stolu kao vudu leptir*

*Ako dohvatiš ovaj zalutali glas
 Levoruki anđele puti tamne
 Moli sve one uklete slavne
 Za neopevan naš nebeski spas*

TREN SLAVE

*Voli me k'o što se voli plamen
 Na kraju bluza kad drhtim žedan
 I zaledi suzu tešku k'o kamen
 Ovaj tren slave podmuklo čedan*

*Ako me nema potraži prugu
 Kojom se ka ušću u nebo stiže
 Obriši šminku zauzdaj tugu
 Moja se senka prikrada bliže*

*Sviram još samo dve tri teme
 Pre nego sva svetla minu
 Zaustavljen k'o davno usnulo vreme
 Iz koga pamtim zvonku tišinu*

SVET BEZ BLUZA

za Mašu Todorovića

*Video sam svet bez bluza
 Od tišine suv i presan
 Gledao sam ga bez suza
 Samom sebi siv i tesan*

*Tražio sam pesmu nemu
 Glasom gluvog otrovanu
 Posni refren, slanu temu
 Zatočenu u ormanu*

*Ali bluza nigde ne bi
 Nigde tuge ni jecaja
 Zato sada pevam tebi
 Tuđim glasom iz beskrajaja*

RASKRŠĆE

*Noć kada putujem ka raskršću mitskom
 Od sopstvene senke veći i jači
 Odvajam javu čeličnim stiskom
 Dok me ta pesma rečima svlači*

*Na raskršću pohaban kofer čeka
 U njemu gitara i bluz kometa
 Otisak dlana iz prošlog veka
 Brazda života ni trideset leta*

*U koferu je i njegov šešir
 Otmemo prašnjav oreol taman
 Paklo cigara za ceo svemir
 Uvlačim dim, zvezda sam gladan*

*U noći kad putujem sporo k'o jauk
 Noć i nije zgužvana stranica
 Na raskršću mitskom ubraću pamuk
 I nikuda dalje, poslednja stanica*

NIJE BIO DAN ZA BLUZ

*Nije bio dan za bluz
Nije nebu prišla tama
Stig'o sam u Santa Kruz
Grad iz nekog od romana*

*Bilo je tu sveta čudnog
Sveta bledog smrtno budnog
Zurili su iz partera
Sakriveni od kamera*

*Ali nije bio dan za bluz
Krenuo sam od početka
Obris'o sam Santa Kruz
Crnom vodom pamtiveka*

BESKRAJNA PRUGA

*Mi smo senke što putuju prugom
Vagonima večnim zadojeni dugom
Mi od pruge ne krijemo suzu
Od rođenja poklonjeni bluzu*

*Mi slušamo kako raste trava
Pored šina usamljen maslačak
Mi krademo noć od zaborava
Dve tri zvezde, mesečine tračak*

*I ako pruga negde ima kraja
Nastavimo korakom bluzera
I nek' sunce senke naše vaja
Daleko od skretnice luzera*

BELI KRUG

*Zvezda pala pored puta
Kojim stig'o sam na jug
Zvezdu vadim iz kaputa
Crtajući beli krug*

*U tom krugu mrtva stena
I samo smeh iz drugog sveta
U tom krugu modra vena
Kao reka bolno cveta*

*Ako nađeš i ti zvezdu
Pored puta nacrtanu
Ostavi je u svom gnezdu
Prepuštenu sudnjem danu*

KAO DRUGA ŽENA

*Spavaš li sama
Pesmom pokrivena
Grli li te sobna tama
Kao mene druga žena*

*Osećaš li dah
Veran kao strah
Steže li te oko struka
Hladna neka tuđa ruka*

*Spavam i ja sam
Spavam na sred drumu
Dok se suncu gubi trag
Neko ljubi sumrak drag*

Kao mene druga žena

ŠINOBUS BLUZ

*Da li sam čovek od pruge i puta
 Da li mi ruka po bedrima luta
 Gitare što kleči u ponoćni sat
 Dok pesmom joj nežno milujem vrat*

*Da li sam čovek od puta i pruge
 Da li me mame ulice duge
 I žene što češljaju misao svaku
 Kad shvate da sam sa prugom u braku*

*I kad s gitarom krenem na put
 Mislićeš iznova kako samo ljut
 A mene samo daljine vuku
 Zovu me tiho i ljube mi ruku*

NA KRAJU SVETA

*Na kraju sveta je čovek od peska
 Iz džepa mu viri peščana sveska
 U njoj usnula i ova pesma
 Skidam joj šešir, budi se besna*

*Peščani čovek teško se smeje
 Govori tiho hoda još teže
 Nadomak trave kristale seje
 Korak se osipa, cipele beže*

*Čovek je od peska i od dima
 Pod naletom vetra sve manje ga ima
 Zagrcnut u viru konačnog plesa
 Silazi stepenicama do nebesa*

Bibliofilsko Izdanje

Dizajn i štampa
Art Studio HOBIT

Tiraž

*Saša Radonjić, rođen 1964.
godine u Travniku. Diplomirao na
Filozofskom fakultetu u Novom
Sadu.*

*Značajnija dela: Tetoviranje
anđela, (pesme 1992) Priručnik za
pauna, (roman 1993) Traktat o
širirima,
(roman 1995) Tri ukradena
romana, (roman 1999) Severno od
romana, (priče 2002) Klub
ljubitelja SMENE 8, (roman 2008)
Sačinio je Rečnik srpske putopisne
proze 1995. Autor
je scenarija za TV film snimljen po*

